herpy

SLANGER

Antaresia childreni

Antaresia childreni er en liten, nattaktiv pyton fra Nord-Australia. Den blir 80-120 cm, er rolig, hardfør og spiser villig, og den er derfor en av de best egnede pytonene for nye slangeholdere. Den lever lenge og tåler både tørr og fuktig luft, men den er en dyktig rømningskunstner.

Familie: Pythonidae Engelsk: Children's Python Tidligere navn: *Liasis childreni; Antaresia stimsoni* Publisert 16. november 2026

FAKTABOKS

DYRET

Voksenstørrelse	**80-120 cm** total lengde inkl. hale
Levealder	**20-30 år**
Aktiv	**Om natten**
Levevis	**Klippelevende og bakkelevende**
Biotop	**Halvørken, savanne og klippeterreng**
Vanskelighetsgrad	**Nybegynner**

STELL

Min. terrarium	**90 × 45 × 45 cm** L × B × H for 1 voksent dyr
Temperatur, dag	**24-29 °C**
Varmeplass	**32-35 °C**
Temperatur, natt	**20-24 °C**
Luftfuktighet	**20-80 %**
Vann	**Vannskål**
UVB	**Anbefalt** Ferguson-sone 2
Kosthold	**Virveldyr**
Holdes	**Alene**

AVL

Formering	**Eggleggende**
Kjønnsmoden	**18-36 mnd.**
Kullstørrelse	**8-12 egg**
Inkubasjon	**45-49 dager** ved 31 °C

VERN OG PAPIRER

CITES	**Liste II**
EU-vedlegg	**Vedlegg B**
IUCN	**Livskraftig (LC)**

Om arten

Antaresia childreni er en slank til moderat kraftig pyton med smalt hode, loddrett pupill og varmefølsomme groper langs leppene. Kroppen er litt sammentrykt, halen kort, og det sitter små spor ved kloakken. Grunnfargen er rødbrun til brun med mørkere flekker, som er mest tydelige hos unge dyr. Skjellene har et lett regnbueskjær i sollys. Ungene er kraftig flekkete og blir gradvis ensfargede med alderen.

Voksne dyr måler oftest 80-120 cm inkludert hale. Oppgavene varierer fra omtrent 70 cm hos formen som tidligere ble regnet som *Antaresia stimsoni*, til opptil 150 cm. Denne formen har kraftigere og mer varierende farger, med rødbrune til sjokoladebrune flekker på lys sandfarget bunn. I 2021 ble de to slått sammen til én art, fordi de danner en glidende genetisk overgang og er vanskelige å skille. Stellet er det samme for begge formene, og mange av tallene for stell og avl stammer fra formen som tidligere het *A. stimsoni*.

Artsnavnet er gitt til minne om John George Children, en britisk entomolog som arbeidet ved British Museum. Slektsnavnet *Antaresia* refererer til stjernen Antares. Arten ble først beskrevet i 1842.

A. childreni er rolig, sjelden aggressiv og har en kraftig fôringsrespons. Den kan bli over 30 år gammel, og i fangenskap finnes det fargevarianter som albino, leucistisk og melanistisk. Veiledningen handler om arten, ikke om morfene.

Utbredelse og leveområde

Antaresia childreni lever i store deler av Australia. Den nordlige formen finnes i det ytterste nordlige Western Australia, den nordlige tredjedelen av Northern Territory, nordlige Queensland og på øyene i Torres-stredet. Formen som tidligere ble regnet som *A. stimsoni*, dekker store deler av det indre Australia fra Queensland og New South Wales til South Australia og Western Australia.

Typelokaliteten er ukjent.

> **Naturlig utbredelse:** Australia.

LEVEOMRÅDE

Antaresia childreni lever i mange naturtyper: skog, savanne, kratt, ørken, gresslette og ferske våtmarker. Den er knyttet til klippefremspring, huler og sprekker, helst med vann i nærheten, og den klatrer også i trær og busker. Den er nattaktiv og tilbringer dagen i skjul. Dyr som lever i huler, fanger flaggermus i flukten ved å henge fra taket.

Byttet er øgler, frosker, små pattedyr og fugler. Aktiviteten er størst sent i regntiden (februar-april) i Nord-Australia. Klimaet spenner fra tropisk med tydelig regn- og tørketid i nord til tørt og varierende i det indre landet.

Stell

TERRARIET

En voksen *Antaresia childreni* trenger et terrarium på minst 90 × 45 × 45 cm (lengde × bredde × høyde). Terrariet må være minst like langt som slangen, slik at den kan strekke seg helt ut, og høyt nok til at varmelamper og UVB-rør kan brukes trygt. Unger kan holdes i små bokser med flere skjulesteder, men større terrarier gir flere muligheter til å regulere temperaturen.

Innred med minst to skjul som sitter tett rundt slangen, ett i den varme og ett i den kjølige enden. Legg til et fuktig skjul med lett fuktet sphagnum eller substrat, flate steiner, korkbark og grener. Arten klatrer litt, så grenene må sitte fast. Stabler av stein må være limt og festet, slik at de ikke kan skli og klemme slangen, og det må være tilgang til slangen inne i stabelen.

Bruk et løst substrat på 5-8 cm, for eksempel aspespon, sand eller en blanding av jord, sand og leire. Slangen graver gjerne ned i det. Faste underlag som kjøkkenrull brukes bare i karantene. Unngå limbånd i terrariet.

Terrariet må være helt rømningssikkert, helst med frontdører og tette skjøter. Ungene er svært små og slipper ut gjennom de minste sprekker. Slangen holdes alene, unntatt i paringstiden, da to hanner aldri må være sammen.

Les mer: Lys og UVB Les mer: Karantene og hygiene

TEMPERATUR

Terrariet må ha en tydelig gradient. Solflekken og det varme skjulet skal være 32-35 °C; oppgavene for solflekken varierer fra 32 til 38 °C. Den kjølige siden skal være 24-29 °C. Om natten skal temperaturen være 20-24 °C og må ikke over lengre tid ligge under 20 °C. Unger under ett år må ha varme hele døgnet og en mindre gradient på omtrent 25-34 °C.

Bruk en varmelampe til å lage en solflekk, helst to eller flere lamper, slik at hele den sammenrullede slangen kan varmes jevnt. Et varmt skjul kan lages med en varmematte under en stein, styrt av en termostat med føleren i skjulet. Slangen må aldri kunne vikle seg rundt eller berøre en varmekilde, for det gir alvorlige brannskader. Mål temperaturene med et infrarødt termometer og digitale følere.

Vinterhvile gagner arten og bedrer avlssuksessen: nattemperaturen senkes gradvis i 6-8 uker om vinteren. Slanger som er syke eller undervektige, må ikke sendes i vinterhvile.

Les mer: Varme og temperatur

LUFTFUKTIGHET OG VANN

A. childreni er ikke kresen med luftfuktigheten og tåler 20-80 %. Hudskiftproblemer skyldes oftest feil temperatur, ikke luftfuktighet. Luftfuktigheten er høyest på den kjølige siden og om natten, og lavest ved varmen.

Et fuktig skjul i den kjølige enden og litt sprøyting om morgenen er nok. En liten skål med friskt vann skal stå fremme hele tiden, i en tung skål som ikke velter. Vannet skiftes daglig, og skålen skrubbes ukentlig med desinfeksjonsmiddel for dyr.

Les mer: Luftfuktighet, sprøyting og ventilasjon

LYS OG UVB

Arten er nattaktiv, men må ha en fast dag-natt-rytme. Lyset tennes 12 timer om dagen om sommeren og skrus ned til omtrent 10 timer om vinteren, styrt av en tidsbryter.

Arten kan leve uten UVB, men UVB anbefales, fordi det regulerer døgnrytme og hormoner og gir slangen all den D-vitaminen den trenger. Arten hører til Ferguson-sone 2. Bruk et T5 HO-rør på 5-6 % som dekker hele solflekkens lengde og sitter over det varme området. Sikt mot en UV-indeks på 2-3 ved slangens rygg på overflaten av solflekken. Med røret over et nett er avstanden ca. 25-33 cm, uten nett ca. 35-43 cm. Skift røret hver 12. måned, selv om det fortsatt lyser.

FÔRING

Antaresia childreni spiser mus og små rotter av en størrelse som passer til slangen. Byttet må være tint og varmet til 32-38 °C i en pose i varmt vann. Bruk en fôringspinsett med myke spisser, fordi slangen slår hardt til. Tilby helst frosne og tinte dyr fremfor levende.

Unger fôres hver 7.-10. dag, voksne hver 2.-3. uke. Byttet skal veie omtrent 10 % av slangens vekt eller være 1-1,5 ganger så bredt som slangen på det bredeste stedet. Er slangen for tykk, brukes mindre bytte, er den for tynn, fôres den oftere. Noen dyr er så ivrige at de blir feite, så vei og se på kroppsformen jevnlig. Voksne kan ta pause fra å spise i uker og iblant i opptil seks måneder, særlig om vinteren. Fôring må unngås hvis slangen har vært for kald, fordi maten kan råtne i magen.

Variasjon i bytte er en fordel: unge dyr tar i naturen særlig øgler og frosker, mens voksne også tar gnagere, flaggermus og fugler. Unger er til tider vanskelige å få til å ta mus, og noen må tilbys små øgler i begynnelsen. Hvert 4.-6. måltid kan byttet pudres lett med et kombinert kalk- og vitamintilskudd.

Les mer: Kalk, vitaminer og tilskudd

ATFERD OG HÅNDTERING

A. childreni er rolig og tåler håndtering, men unge dyr er nervøse og kan bite eller rette seg opp og slå. De venner seg til håndtering. La en ny slange være i fred i omtrent to uker, og begynn først å håndtere den når den spiser jevnlig. Start med høyst 5 minutter om gangen, og ta slangen tilbake i terrariet når den er rolig. Håndter deretter minst én gang i uken og høyst én gang om dagen.

La slangen krabbe opp på hånden i stedet for å gripe den, og støtt så mye av kroppen som mulig. Bruk langsomme bevegelser. Håndter den ikke de første dagene etter et måltid og ikke når den skifter hud og har melkeblå øyne. Slangen biter sjelden, men er svært matglad, så vask hendene først, slik at de ikke lukter bytte.

Slanger skjuler sykdom. En kontroll hos veterinær med erfaring med krypdyr hver 6.-12. måned er en god vane.

Avl

KJØNNSMODNING OG KJØNNSBESTEMMELSE

Kjønnsbestemmelse skjer med sonde og må utføres av en erfaren person eller veterinær, fordi feil bruk kan gi alvorlige skader. Forskjellen på kjønnene er liten, men hunnene blir litt lengre og tyngre. Hanner er kjønnsmodne etter omtrent 18 måneder og veier da 120-300 g, men enkelte hanner modnes svært tidlig og små. Hunner er som regel minst 3 år og 350-500 g før de legger første gang.

PARRING

Arten yngler lett. Paringen utløses av en kjølig periode om vinteren: nattemperaturen senkes gradvis til omtrent 22 °C i 6-8 uker, mens dagtemperaturen holdes på omtrent 27 °C og solflekkens 30-32 °C bare tennes om dagen. Parene settes sammen et par uker ut i perioden. Nattemperaturen heves deretter gradvis igjen. Paringene fortsetter i seks til åtte uker.

Hanner må ikke holdes sammen i paringstiden, fordi de kjemper og kan skade hverandre. Noen hanner tar pause fra å spise mens de er paringsklare.

EGGLEGGING OG KULL

Eggløsningen vises som en tydelig hevelse i den bakre delen av kroppen og varer 8-12 timer, så den kan lett overses. Hunnen skifter hud få dager etter, og eggene legges 21-30 dager etter hudskiftet. Hunnen mister ofte appetitten før eggløsningen.

Kullet er 8-12 egg, og det kan i sjeldne tilfeller være opptil 25. Hunnen ruller seg rundt eggene og rister av og til for å holde dem varme. Hun er en omsorgsfull mor.

INKUBASJON

Eggene kan bli hos hunnen eller flyttes til en rugemaskin. Flyttes de, legges eggene i en høy beholder med lett fuktet vermikulitt i den stillingen de ble lagt. Inkubasjonstemperaturen er omtrent 31 °C, og eggene klekkes etter 45-49 dager, hos hunnen etter omtrent 7 uker. Luftfuktigheten i rugemaskinen er ikke dokumentert.

Ungene kommer ut av egget innen et døgn etter at de har skåret hull i skallet.

OPPDRETT AV UNGER

Nyklekte unger veier omtrent 8 g og er svært små. Hold dem enkeltvis i små, rømningssikre bokser med kjøkkenrull som underlag, og hold litt av papiret fuktig, slik at første hudskifte går bra. Det skjer 9-14 dager etter klekkingen. Kannibalisme er sett blant unger, så de må skilles med én gang.

Første fôring begynner et par uker etter første hudskifte. Det vanskeligste ved oppdrett av arten er å få ungene til å ta mus, fordi de i naturen spiser øgler og frosker. Små øgler eller frosker kan være nødvendig i begynnelsen.

Helse og vanlige feil

Antaresia childreni er hardfør, og de fleste problemer skyldes feil temperatur eller fôring. Typiske problemer er:

- Hvesende pust, slim eller åpen munn. Det krever veterinær.
- Vanskelige hudskift. De skyldes oftest feil temperatur, sjeldnere feil luftfuktighet.
- Oppkast når slangen fôres uten nok varme etterpå eller håndteres for tidlig etter et måltid.
- Fedme, fordi mange dyr tar imot all maten de tilbys.
- Lengre perioder uten appetitt utenom de kjølige månedene, sløvhet, diaré og unormale bevegelser.
- Brannskader ved direkte kontakt med en varmekilde.

Kontakt en veterinær med erfaring med krypdyr hvis slangen viser et av tegnene ovenfor eller går merkbart ned i vekt. Nye dyr holdes adskilt fra andre krypdyr i en karantenetid før de settes sammen med resten av samlingen.

Spør alltid dine kloke bekjente

Veiledningen er et godt sted å begynne, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskjellige, og mye av det viktigste lærer man av dem som har holdt arten i årevis. Snakk med en oppdretter, en erfaren holder eller en veterinær med kunnskap om krypdyr og amfibier før du skaffer deg dyret - og igjen hvis noe virker galt.